Canon de rugăciune către Sfântul prooroc Samuel

(s.v. 20 august / s.n. 02 septembrie)

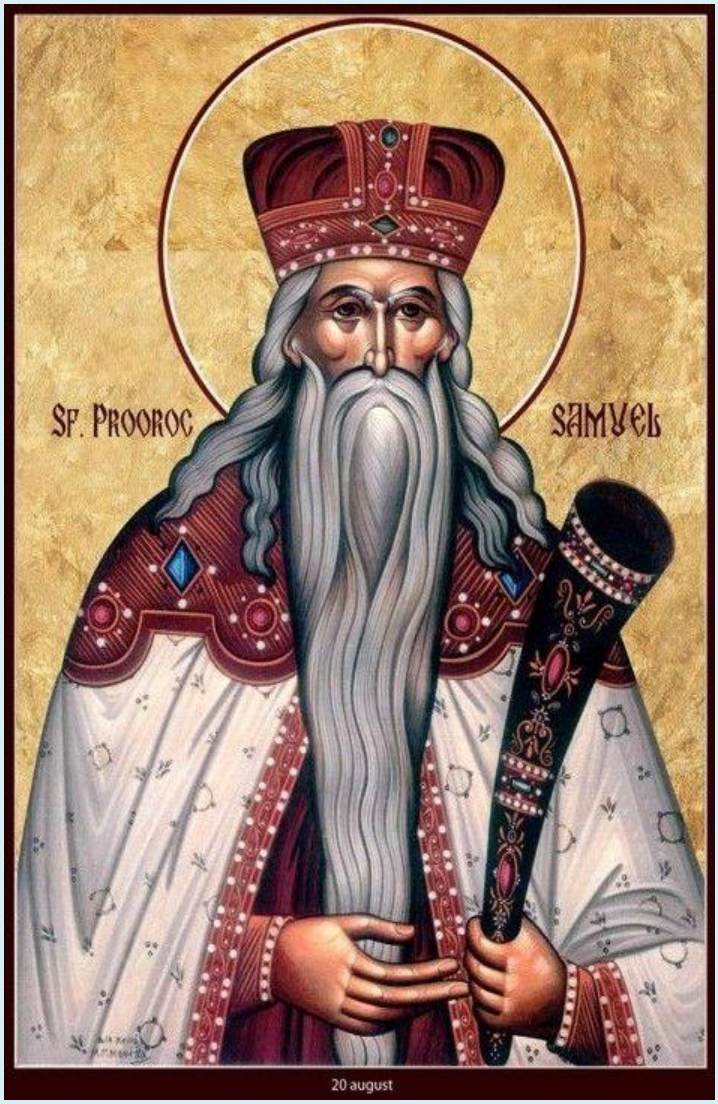

Sfântul prooroc Samuel (Samuil) (s.v. 20 august / s.n. 02 septembrie):

https://www.academia.edu/43915682/Sf%C3%A2ntul_prooroc_Samuel_Samuil_20_august_

https://archive.org/details/sf.-samuel-nou-edit

https://www2.slideshare.net/steaemy1/sf-samuel-nou-edit

***

Materiale despre Sfântul prooroc Samuel:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-pr-Samuel-(20-aug)

https://archive.org/details/@steaemy?query=Samuel+

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Samuel

***

Măritul profet Samuel a trăit cu aproximativ 1146 de ani înainte de naşterea lui Hristos, fiind cel de-al cincisprezecelea şi ultimul dintre judecătorii lui Israel.

***

Troparul Sfântului prooroc Samuel, glasul al 2-lea: A prooroculuiTău Samuel pomenire, Doamne, prăznuind, printr-însul Te rugăm, mântuieşte sufletele noastre.

&&&

Cântarea 1

Irmos: Pe voievozii cei tari, pe cele trei părţi ale sufletului, Cel ce Te-ai născut din Fecioară, întru adâncul nepătimirii îneacă-i, rogu-mă; ca Ţie, întru omorârea trupului, ca într-o alăută să-Ţi cântăm cântare de biruinţă.

Stih: ***Sfinte proorocule Samuel, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cel ce eşti odrasla celei sterpe, înţelepte prooroc Samuel, învredniceşte sufletul meu cel sterp să odrăslească bună rodirea bunătăţilor, prin rugăciunile tale; ca să laud cu sfinţite cântări purtătoare de lumină prăznuirea ta.

Stih: ***Sfinte proorocule Samuel, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cel ce a rupt pântecele Sarei de demult, rugăciunea Anei arătat a împlinit-o şi pe cea neroditoare, de roadă umplând-o cu darul, bine te-a voit pe tine, Sfinte proorocule Samuel, ca o stea a răsări dintr-însa.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Crescând cu sfinţenie sufletul tău, prea fericite, în dumnezeiescul veşmânt ai strălucit cu razele Duhului cele tainice, învăţându-te toată taina, de Dumnezeu cugetătorule şi ca un înger ai slujit lui Dumnezeu Atotţiitorului.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cel ce este ca un Fiu împreună cu Tatăl mai înainte de veci, mai pe urmă, Întrupându-Se cu adevărat, S-a făcut Fiu al tău, Preacurată, prin credinţă, făcând fii lui Dumnezeu, pe toţi cei robiţi de cumplitul luptător.

Cântarea a 3-a

Irmos: Nu în înţelepciune...

Stih: ***Sfinte proorocule Samuel, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu înţelepciune lipindu-te de Dumnezeu, mărite, iubit ai fost de Dânsul, fiind împodobit cu dumnezeiască înţelegere şi înfrumuseţat cu nerăutatea.

Stih: ***Sfinte proorocule Samuel, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Arătând pe pământ viaţă îngerească, Sfinte Samuel, în chip vădit îngerii împreună vorbeau cu tine, fericite şi te învăţau tăinuit cele mai presus de cuget.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu sfinţenie agonisindu-ţi vedere strălucită, cu adevărat vedeai, fericite, cele de departe ca şi cum ar fi de faţă, arătându-te prooroc al Atotstăpânitorului.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Prin tine a ieşit Iisus Hristos, Întrupându-Se şi prin luarea trupului ne-a îndumnezeit pe noi. Pentru aceasta, ca pe o Maică a Lui, te cinstim pe tine, prea curată.

Irmosul: Nu în înţelepciune, în putere şi în bogăţie ne lăudăm; ci în Tine, Înţelepciunea Tatălui cea ipostatnică, Hristoase. Că nu este Sfânt afară de Tine, Iubitorule de oameni.

Cântarea a 4-a

Irmos: Cel ce şade în Slavă pe Scaunul Dumnezeirii, pe nor uşor a venit, Dumnezeu Cel Preaînalt, prin palmă curată şi a mântuit pe cei ce strigă: Slavă, Hristoase, puterii Tale!

Stih: ***Sfinte proorocule Samuel, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu sfinţenie şi cu prea luminată vieţuire sfinţit împodobindu-te, ţi s-au încredinţat de către Dumnezeu cele mântuitoare, ca să le vesteşti lui Israel, cel ce făcea călcarea Legii şi pururea mânia pe Cel Milostiv.

Stih: ***Sfinte proorocule Samuel, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Preotul Eli, făcând fiii lui nelegiuire, a fost osândit şi cu judecată dreaptă oprit din dumnezeiasca slujbă. Iar sfinţitul Samuel, ca un ascultător al Celui ce-l chema, cu neschimbat suflet în slujbă a fost pus.

Stih: ***Sfinte proorocule Samuel, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Fiind prea ales apărător al aşezămintelor celor legiuitoare, ca şi Aaron de demult, ai slujit Împăratului tuturor; şi jertfele cele legiuite le-ai adus, care mai înainte închipuiau înjunghierea lui Hristos cea mântuitoare.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Poporului tău, cel prea fără de minte, care nu rămânea în dumnezeieştile porunci ale Împăratului tuturor, proorocule Samuel, prin voirea cea dumnezeiește lucrătoare, i-ai uns împărat, precum a cerut, care batjocorea sfatul Lui cel mai presus de cuget.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cel ce nu a deşertat sânurile Tatălui, a binevoit a Se culca în sânurile tale ca un Prunc Tânăr, spre chemarea sufletelor noastre, Fecioară, căruia Îi cântăm: Slavă, Hristoase, puterii Tale.

Cântarea a 5-a

Irmos: Necredincioşii nu vor vedea slava Ta, Hristoase, dar noi pe Tine Unul-Născut, strălucirea slavei Dumnezeirii Tatălui, de noapte mânecând Te lăudăm pe Tine, Iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfinte proorocule Samuel, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

De Duhul cel Dumnezeiesc din pruncie înţelepţindu-te, te-ai făcut slujitor lui Dumnezeu, ungând prin dar cu untdelemnul ungerii de împăraţi, prin insuflările cele dumnezeieşti, mărite.

Stih: ***Sfinte proorocule Samuel, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Petrecând cu trufie Saul în primenirile cele fără de rânduială, vădit ai proorocit voirea cea dumnezeiască şi părăsirea lui de către Dumnezeiescul Duh, fericite Samuel.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Vieţuind tu în nenumărate, lămurit ai mustrat reaua primenire a lui Israel, tu ca un preot dumnezeiesc şi ca un prooroc prea adevărat îndreptându-l.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Împreună cu noi făcându-Se pentru milostivire Mântuitorul, mai presus de minte S-a Întrupat, din sfinţite sângiuirile tale, Preacurată; şi S-a făcut cunoscut Dumnezeu şi Om, Iubitorul de oameni.

Cântarea a 6-a

Irmos: Strigat-a mai înainte...

Stih: ***Sfinte proorocule Samuel, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu darul Cuvântului îndumnezeindu-se cuvântul tău, mai înainte a arătat cele de departe că se vor întâmpla aproape; Sfinte Samuel, proorocule, dumnezeiescule locaş al Duhului.

Stih: ***Sfinte proorocule Samuel, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Înălţându-te prin înalte priviri şi fapte, ca un prooroc şi preot al lui Dumnezeu Atotţiitorul, prin slujirile Legii ai curăţit poporul, vrednicule de minune.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Făcându-se Saul călcător al Legii, s-a făcut netrebnic şi ţi-a poruncit Dumnezeu, Sfinte Samuel de Dumnezeu înţelepţite, ca să ungi cu ungere în locul lui pe David cel prea blând.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Izbăvitu-s-a Eva de dureri, Preacurată, fără de durere născând tu pe Hristos Dumnezeul nostru, Cel ce în chip vădit a vindecat patimile şi durerile tuturor.

Irmosul: Strigat-a mai înainte, închipuind îngroparea Ta, cea de trei zile, proorocul Iona, în chit rugându-se: din stricăciune mă mântuieşte, Iisuse Împărate al puterilor.

Condac, glasul al 8-lea: Ca un mult cinstit dar, mai înainte de zămislire fiind dat lui Dumnezeu, din pruncie ca un înger ai slujit Lui, prea fericite şi te-ai învrednicit mai înainte a spune cele ce aveau să fie. Pentru aceasta, către tine grăim: bucură-te, proorocule al lui Dumnezeu, Sfinte Samuel, mare arhiereu.

Cântarea a 7-a

Irmos: Cei trei tineri în Babilon, porunca tiranului bârfire socotind-o, în mijlocul văpăii au strigat: Bine eşti cuvântat Doamne, Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: ***Sfinte proorocule Samuel, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Prea mare dar, maica ta te-a adus pe tine, fericite, Împăratului tuturor, împlinind sfânta rugăciune şi dulce cântând: Doamne, Dumnezeule al părinţilor, bine eşti cuvântat.

Stih: ***Sfinte proorocule Samuel, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Fiind tu înlăuntrul bisericii şi după rânduiala lui Aaron slujind Stăpânului ceresc, te-a strălucit dumnezeiescul dar, mărite prooroc Samuel.

Stih: ***Sfinte proorocule Samuel, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu cuvânt dumnezeiesc ai judecat, fericite, pe poporul lui Israel, vestind lui pururea îndreptarea lui Dumnezeu şi cu rugăciunea cea neîncetată întorcând vătămarea vrăjmaşilor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Deşertând toată materia din mintea ta, mărite, te-ai arătat oglindă a Duhului, neîncetat cântând: Binecuvântat eşti în veci, Doamne, Dumnezeule al părinţilor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Născând Focul Dumnezeirii cu adevărat, te-ai arătat fără de ardere, prea curată. Pentru aceasta, arde patimile mele cele materialnice, Născătoare de Dumnezeu, ca o milostivă şi de bine iubitoare.

Cântarea a 8-a

Irmos: Mântuitorule al tuturor...

Stih: ***Sfinte proorocule Samuel, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Împodobindu-te cu îmbrăcămintea lui Aaron, ai intrat în Sfânta Sfintelor, prea fericite, curăţind pe Israel prin jertfe ce vesteau mai înainte mântuitoarea junghiere a Mielului.

Stih: ***Sfinte proorocule Samuel, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu cuget curat, proorocule Samuel, razele Duhului înăuntru primindu-le, ca un prooroc dumnezeiesc, mai înainte vesteai cele de departe, ca şi cum ar fi fost de faţă; pentru aceasta, cu credinţă te lăudăm pe tine.

Stih: ***Sfinte proorocule Samuel, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ales a fost David dintre fiii lui Iesei, precum ai arătat, ungându-l pe dânsul, Sfinte proorocule Samuel, cu ungerea cea sfântă şi cântând: Binecuvântaţi, lucrurile Domnului, pe Domnul.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Noi, cei ce săvârşim prăznuirea ta, Sfinte Samuel, împreună vorbitorule cu drepţii, să dobândim prin rugăciunile tale Împărăţia cea de sus, cântând: Binecuvântaţi, toate lucrurile Domnului, pe Domnul.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Învredniceşte-mă pe mine de milostivirea ta, milostivă şi iubitoare de bine Stăpână şi mă scapă pe mine din gheenă şi din cel mai din afară întuneric, ca să te cinstesc cu credinţă şi cu dragoste.

Irmosul:

Să lăudăm, să binecuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Mântuitorule al tuturor Atotputernice, pe cei ce se ţineau de dreapta credinţă, în mijlocul văpăii pogorându-Te, i-ai rourat şi i-ai învăţat să cânte: toate lucrurile, binecuvântaţi şi lăudaţi pe Domnul.

Cântarea a 9-a

Irmos: Eva prin boala...

Stih: ***Sfinte proorocule Samuel, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Stând ca un slujitor înaintea Stăpânului şi Dumnezeului nostru şi împodobindu-te, ai slujit Lui, fericite, cu viaţă fără prihană, primind arătările cele dumnezeieşti şi lămurit ai proorocit.

Stih: ***Sfinte proorocule Samuel, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Arătatu-te-ai din pântecele maicii tale, pururea mărite, vas Preasfinţitului Duh şi cu sfinţitul veşmânt împreună crescând, bine ai slujit lui Dumnezeu, *cu blândeţea inimii şi cu frumuseţea minţii, prea fericite.*

Stih: ***Sfinte proorocule Samuel, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Astăzi pomenirea ta, de Dumnezeu purtătorule, ne-a răsărit nouă ca soarele, cu prea îndestulată strălucire a darurilor, luminând sufletele celor ce te cinstesc pe tine şi gonind negura răutăţilor. Pentru aceasta, toţi te mărim pe tine.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ridicatu-te-ai către locaşurile cele cu chipuri luminoase şi ai strălucit mai luminat decât soarele; şi vezi cele ce văd proorocii, apostolii şi toţi drepţii, îndumnezeindu-te cu împărtăşirea, de Dumnezeu însuflate. Pentru aceasta, toţi te fericim pe tine.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Necunoscând stricăciune de bărbat, ai primit în pântece pe Cuvântul cel nestricăcios, care pe noi, cei stricaţi din multe căderi, ne-a mântuit cu Patima nestricăciosului Său Trup, singura prea curată nestricată Fecioară.

Irmosul: Eva prin boala neascultării, blestem înăuntru a adus. Iar tu, Fecioară, de Dumnezeu Născătoare, prin Odrasla purtării în pântece, lumii ai înflorit Binecuvântarea. Pentru aceasta, toţi te mărim.

Sedelna, glasul al 3-lea. **Podobie:** Pentru mărturisirea...

În judecăţile Legii fiind crescut şi primind ungere cinstită înlăuntru, ca Aaron ai strălucit cu preoţia. Şi luminându-ţi-se inima de Duhul, ai văzut cele de departe, ca şi cum ar fi fost de faţă. Preasfinţite, roagă pe Hristos Dumnezeu să ne dăruiască nouă mare milă.

Sedelna praznicului Adormirii Maicii Domnului, glasul al 3-lea. **Podobie:** De frumuseţea fecioriei tale şi de prea luminată curăţia ta Gavriil mirându-se, a strigat ţie, Născătoare de Dumnezeu: Ce laudă vrednică voi aduce ţie? Sau cum te voi numi pe tine? Nu mă pricep şi mă minunez! Pentru aceasta, precum mi s-a poruncit, strig ţie: Bucură-te, ceea ce eşti plină de har.

Întru naşterea ta, zămislirea a fost fără sămânţă; întru adormirea ta, moartea fără stricăciune. Minune îndoită întru minune s-a adunat, de Dumnezeu Născătoare. Că în ce chip, neştiind de bărbat, hrănitoare de Prunc ai fost, curată fiind? Şi cum Maică lui Dumnezeu fiind, ca o purtătoare de moarte, miresme răspândeşti? Pentru aceasta, cu îngerul grăim către tine: Bucură-te, Ceea ce eşti plină de dar.

***

Mai înainte de începerea rânduirii împăraţilor întru Israel, popoarele lui Dumnezeu fiind conduse de judecători, era un om din neamul leviţilor cu numele Elcana. El petrecea în cetatea Romata, de la muntele ce se numeşte Sifa, din partea lui Efrem - cetate care mai pe urmă s-a numit Armatem sau Arimateea, de unde era Iosif, cel ce a îngropat trupul Domnului Iisus Hristos, Dumnezeul nostru. Acest om, Elcana, avea două femei, Ana şi Fenana. Fenana năştea fii, iar Ana nu. Însă Elcana iubea mai mult pe Ana decât pe Fenana, pentru că Fenana ura pe Ana şi o scârbea. Tulburându-se Ana de zavistnica sa, se întrista de nerodirea sa şi se tânguia. Omul acela se ducea adesea cu cele două femei ale sale la praznicele cele numite în toţi anii la Silom, că aşa se numea muntele şi cetatea aceea, aducându-şi acolo jertfele şi rugăciunile Domnului Dumnezeului Savaot. Acolo era mai înainte de Ierusalim,

biserica şi chivotul lui Dumnezeu, şi toate seminţiile lui Israel mergeau acolo la închinăciune.

În vremea aceea, era un arhiereu şi judecător al lui Israel, cu numele Eli. Acela avea doi feciori, Ofni şi Fines. Mergând odinioară Elcana cu soţiile sale la Silom şi aducând jertfe lui Dumnezeu, a dat din părţile cele jertfite Fenanei, şi copiilor ei câte o parte fiecăruia, iar Anei i-a dat numai o parte, că nu avea fii. Fenana o batjocorea şi o ocara pe ea; din această pricină, Ana iar s-a scârbit pentru ocărârea şi nerodirea ei. Ea plângea, nu mânca şi slăbise de mâhnirea cea mare, că Dumnezeu i-a închis pântecele, şi nu i-a dat fii, spre a fi de batjocură Fenanei.

Elcana, bărbatul ei, i-a zis: "Ano, ce-ţi este ţie de plângi? Pentru ce nu mănânci? De ce îţi tulburi inima cu mâhnire? Oare nu-ţi sunt eu mai bun decât zece fii?" Dar Ana nu voia să se mângâie. După mâncarea lor, a mers la biserica Domnului în Silom.

Arhiereul Eli şedea pe scaun lângă pragul uşii bisericii Domnului. ***Stând Ana înaintea bisericii, s-a închinat Domnului, şi a plâns din amărăciunea inimii sale, începând a se ruga în taină: "Adonai, Domnul Savaot, dacă vei privi spre smerenia roabei Tale şi de-Ţi vei aduce aminte de mine şi de vei da roabei Tale rod, parte bărbătească, atunci Ţi-l voi da Ţie ca dar, ca să-Ţi slujească în toate zilele vieţii lui. Vin sau altă băutură beţivă nu va bea şi brici nu se va sui pe capul lui, ca şi asupra nazoreilor".***

Astfel rugându-se ea înaintea Domnului, preotul Eli căuta la gura ei, că se ruga în inima ei şi numai buzele le mişca, iar glasul ei nu se auzea; deci, el o socotea că este beată. Şi a zis către dânsa: *"Femeie, până când stai aici? Du-te de la casa Domnului şi te culcă, ca să te trezeşti!"*

Ana i-a răspuns: ***"Nu, domnul meu, nu sunt beată, ci sunt o femeie plină de mult necaz. N-am băut nici vin, nici altă băutură beţivă, ci am vărsat înaintea Domnului, din sufletul meu, multe lacrimi. Nu da pe roaba ta fiicelor lui Israel spre batjocură, că de multe mâhniri şi tânguiri m-am topit până acum".***

Preotul Eli a răspuns: *"Mergi cu pace, Dumnezeul lui Israel să-ţi împlinească dorinţa ta, pe care o ceri de la Dânsul".*

Ana a zis: ***"Am aflat dar, eu roaba Ta, înaintea ochilor Tăi".*** Ana, după aceea, s-a întors la bărbatul său şi a mâncat cu el, a băut, şi faţa ei n-a mai scăzut. Apoi, luminându-se de dimineaţă şi închinându-se Domnului, s-au întors la casa lor.

Domnul a căutat la smerenia Anei, auzindu-i rugăciunea, şi i-a dezlegat nerodirea ei. ***Astfel, Ana a zămislit în pântece şi după împlinirea vremii, a născut un fiu, pe care l-a numit Samuil, şi care se tălmăceşte, "cerut de la Dumnezeu".***

Sosind după aceasta praznicul în care bărbatul ei, de obicei, era ca să meargă cu toată casa sa la Domnul în Silom, ca să aducă jertfe şi rugăciuni lui Dumnezeu şi să dea zeciuială din roadele pământului său, Ana a grăit către bărbatul său: ***"Nu mă voi sui cu tine acum în Silom, ci voi rămâne acasă ca să înţarc pruncul şi după ce-l voi înţărca, atunci voi merge, ca să mă arăt feţei Domnului, şi voi împlini făgăduinţa mea, ca fiul meu să petreacă pururea slujindu-i Lui".***

Şi a zis bărbatul ei: "Fă precum este plăcut înaintea ochilor tăi, şi Domnul să săvârşească cuvântul tău ce-ţi iese din gură".

Ana a petrecut în casă până la trei ani, neieşind în Silom la Domnul, până ce a înţărcat pe pruncul Samuil. Femeile evreice aveau obicei ca până la trei ani să dea piept pruncului.

După înţărcarea aceluia, a mers cu el şi cu bărbatul său, aducând spre jertfă trei viţei, trei măsuri de făină de grâu şi un foale cu vin, şi a intrat în casa Domnului în Silom, şi pruncul cu dânşii; deci, Ana l-a adus pe el Domnului, precum a făgăduit, şi l-a dat preotului Eli, zicând: "Eu sunt femeia aceea care mai înainte cu trei ani m-ai văzut rugându-mă Domnului pentru dezlegarea nerodirii. Deci, Domnul a împlinit cererea mea şi mi-a dat pe pruncul acesta, pe care l-am cerut de la Dânsul; iar eu îl dau pe el Domnului, după cum am făgăduit, ca să-I slujească Lui în toate zilele vieţii sale".

Astfel a dat Ana pruncul în mâinile preotului, apoi s-a închinat Domnului; iar Elcana, bărbatul ei, i-a dat darurile aduse spre jertfă. ***De atunci Ana s-a umplut de duhul proorociei, şi a cântat, grăind: Întăritu-s-a inima mea întru Domnul, înălţatu-s-a fruntea mea întru Dumnezeul meu... şi multe alte cuvinte ale cântării ei, care acum adeseori se cântă în biserică.***

După aducerea jertfelor de mulţumire şi după împlinirea rugăciunilor, Elcana şi Ana s-au întors acasă; iar pe pruncul Samuil l-au lăsat Domnului la Eli preotul, pentru că acum n-au mai voit să-l ia cu dânşii; deoarece l-au dat odată lui Dumnezeu. Pruncul creştea stând lângă casa Domnului, învăţa carte şi dădea ascultare slujitorilor lui Dumnezeu înaintea feţei lui Eli. Maica lui adeseori mergea acolo cu daruri pe care le aducea lui Dumnezeu.

Asemenea aducea îmbrăcăminte fiului său şi se bucura de dânsul, văzându-l crescând şi slujind în biserica Domnului în haine preoţeşti de lână. Preotul Eli îl iubea pe el, văzându-i osârdia lui la slujire şi văzând mai dinainte într-însul dăruirea lui Dumnezeu. Apoi el a binecuvântat pe părinţii lui Samuil, zicând către Elcana: *"Să-ţi dea Domnul ţie alt rod din femeia ta, Ana, pentru acest dar pe care l-aţi dăruit Domnului".*

După aceasta, Domnul iarăşi a cercetat pe Ana, care a început a naşte fii şi fete. Iar Samuil creştea întru acele zile, nu numai cu trupul, dar şi cu înţelegerea, fiind bineplăcut înaintea lui Dumnezeu şi a oamenilor.

Preotul Eli fiind îmbătrânit, fiii lui, Ofni şi Fines, deveniseră răi şi fărădelege, ca fiii aceia care nu ştiu pe Domnul, nici păzesc dreptăţile omeneşti; pentru că făceau strâmbătate celor ce aduceau jertfe, luând pentru ei părţile cele mai bune. Asemenea făceau silă şi femeilor care mergeau la biserica Domnului pentru rugăciune şi se făcea de către dânşii silă şi strâmbătate la tot Israelul. Auzind preotul Eli, tatăl lor, de lucrul acesta, nu-i pedepsea pe ei cu bătăi şi cu despărţire, ci numai cu cuvinte îi îndemna să înceteze de la lucrurile cele rele, dar ei nu-l ascultau pe el.

Deci, Domnul S-a mâniat, nu numai asupra fiilor celor răi, dar şi asupra tatălui lor, că nu pedepsea pe fiii săi, pentru păcate, cu pedepse cuviincioase, pentru că el singur era bun. Deci, voind Domnul ca să piardă pe Eli cu fiii şi toată casa lui, a trimis mai întâi pe un oarecare prooroc neştiut, zicându-i: ***"Eu am ales casa tatălui tău din toate casele lui Israel, ca să-mi slujească în biserica Mea, dar tu n-ai băgat în seamă cinstea Mea, cinstind pe fiii tăi mai mult decât pe Mine şi lăsându-i pe ei să facă fărădelegi înaintea Mea. Pentru aceasta voi lua cinstea din casa ta, că numai pe cei ce Mă prea măresc pe Mine, îi voi prea mări şi Eu, iar cel ce Mă defaimă pe Mine, va fi necinstit. Iată, vin zile în care voi pierde seminţia ta şi sămânţa casei tatălui tău. Deci, acest semn să-ţi fie ţie de pedeapsă ce va veni asupra casei tale, că amândoi fiii tăi, într-o zi, vor cădea omorâţi de sabie, şi voi ridica în locul lor preot credincios Mie, care va face toate după inima Mea".***

Această proorocie i s-a făcut lui Eli, când Samuil era încă prunc mic. După proorocia aceasta, Eli nu s-a sârguit să pedepsească pe fiii săi, ci numai cu cuvântul îi certa pe ei, dar ei nu se temeau de tatăl lor. Dumnezeu, fiind mai mult supărat, apropia pedepsirea, şi a dorit a spune aceasta mai înainte lui Eli prin Samuil, astfel:

Când Samuil avea nouăsprezece ani, şi slujea Domnului înaintea preotului Eli, într-o noapte, Eli şedea şi se odihnea în umbrarul de lângă casa Domnului, la locul său cel deosebit, şi ochii lui erau îngreunaţi de somn, iar Samuil dormea în biserica Domnului, unde era chivotul lui Dumnezeu şi unde ardea sfeşnicul. Atunci Domnul a strigat dinlăuntru, zicând: Samuile! Samuile!

Şi îndată, deşteptându-se Samuil, a zis: Iată, eu; apoi a alergat la Eli, zicând: ***"Iată-mă, pentru ce m-ai chemat pe mine?"***

Iar Eli a zis: Nu te-am chemat, fiule! Întoarce-te şi dormi.

Atunci Samuil s-a întors şi a adormit.

Iar Domnul l-a strigat a doua oară: Samuile! Samuile! Şi, sculându-se Samuil, a alergat a doua oară la Eli, zicând: ***"Iată-mă, pentru ce m-ai chemat pe mine?"***

Iar preotul i-a zis: Nu te-am chemat, fiul meu. Întoarce-te şi dormi. Dar Samuil nu cunoştea în acea vreme glasul Domnului, de vreme ce nu i se făcuse lui vreo descoperire dumnezeiască.

Deci, Domnul a chemat a treia oară pe Samuil, care, sculându-se, s-a dus degrabă la preotul Eli, zicându-i: ***"Iată-mă, pentru ce m-ai chemat pe mine?"***

Atunci Eli, cunoscând că Domnul cheamă pe copil, i-a zis: Întoarce-te, fiule, şi dormi, şi când te va mai chema pe tine Cel ce te cheamă, atunci să zici: "Spune, Doamne, că robul Tău ascultă!

Apoi Samuil s-a dus la locul său şi a adormit. Venind Domnul, a stat aproape de el, şi l-a strigat ca întâia, a doua şi a treia oară, zicându-i: Samuile! Samuile! Samuil, deşteptându-se, a zis: ***Grăieşte, Doamne, că robul Tău ascultă!***

Şi a zis Domnul către Samuil: ***Iată, Eu voi face graiurile Mele întru Israel, încât tot cel ce le va auzi, va răsuna în amândouă urechile lui! În ziua aceea voi ridica asupra lui Eli toate câte le-am gătit asupra casei lui! Voi începe şi voi sfârşi! Şi i-am spus lui că Eu voi pedepsi casa lui până în veac, pentru nedreptăţile fiilor lui, de care ştia că rău au vorbit pe Dumnezeu, şi nu i-a pedepsit pe ei.***

Aceste cuvinte ale Domnului le asculta Samuil cu cutremur. Deci, după ce s-a sfârşit arătarea Domnului, iarăşi a adormit până dimineaţa; iar a doua zi, sculându-se, a deschis uşile bisericii Domnului, şi se temea să spună stăpânului său,

preotului Eli, această vedenie. Iar Eli, chemându-l pe el, i-a zis: Fiule Samuile, ce-a grăit Domnul către tine? Mă rog ţie, nu tăinui aceasta înaintea mea. Şi a jurat Eli pe Samuil ca să nu ascundă înaintea lui nici un cuvânt din cuvintele Domnului.

Deci, Samuil a spus lui toate câte a auzit; iar preotul Eli a zis cu smerenie: Precum este plăcut Domnului meu, aşa să facă. Dar acum Eli nu mai putea să pedepsească şi să îndrepteze pe fiii săi, de vreme ce acum era foarte bătrân şi fiii săi nu se temeau de el nicidecum.

Samuil din zi în zi creştea şi se întărea cu duhul, şi darul lui Dumnezeu, care era întru dânsul, se înmulţea, pentru că era Domnul cu el. Cuvinte prooroceşti erau în gura lui şi nici un cuvânt al lui nu era deşert, astfel că Domnul era cu dânsul. Atunci toate popoarele israelite au cunoscut că Samuil este prooroc credincios al Domnului.

Trecând câtăva vreme, a sosit pedeapsa lui Dumnezeu asupra casei lui Eli, iar pe lângă aceea şi asupra întregului Israel. Pentru că nu numai fiii lui Eli au mâniat pe Dumnezeu, dar şi israelitenii care se învăţaseră de la păgâni la închinarea de idoli, deşi nu toţi, însă mulţi nu părăseau idolatria. Slujeau unii Dumnezeului ceresc, iar alţii aduceau jertfe idolilor şi supărau pe Dumnezeul lor. Însă Dumnezeu, fiind îndelung răbdător, îndura păcatele poporului lor, până ce nu L-au mâhnit fiii lui Eli, care erau preoţi şi mai-mari în Israel.

Dar când aceia, cu fărădelegile lor, au pornit pe Dumnezeu spre mânie şi izbândire, atunci dreptul Judecător şi răsplătitor, aducându-şi aminte de păcatele poporului, a adus izbândire asupra tuturor; pentru că prin cei mai mari, şi cei de sub stăpânire se pedepsesc de Dumnezeu. Şi nu atât de degrabă păcatele poporului pornesc spre izbândire pe Dumnezeu cel supărat, precum sunt păcatele acelora care sunt rânduiţi de Dumnezeu la stăpânirea şi povăţuirea poporului. Atunci filistenii s-au sculat cu război contra israelitenilor; iar israelitenii au ieşit la război împotriva lor. Bătându-se ei, au fost biruiţi de filisteni şi au căzut ucişi din tabăra lui Israel ca la 4000 de bărbaţi.

Atunci cei mai bătrâni ai lui Israel şi-au zis: "Pentru ce ne-a bătut Domnul astăzi înaintea celor de alte seminţii? Să luăm chivotul Dumnezeului nostru din Silom şi să-l aducem în cetatea noastră, ca să fie în mijlocul nostru când ne luptăm cu cei de altă seminţie, că ne va mântui Domnul pe noi din mâinile vrăjmaşilor!" Astfel sfătuindu-se, au trimis la Silom şi au luat de acolo chivotul Legii care şade pe Heruvimi; iar lângă chivotul Legii erau amândoi fiii lui Eli: Ofni şi Finees. Când a adus chivotul Domnului în cetate, tot Israelul a strigat cu glas mare de bucurie,

încât a răsunat pământul. Cei de altă seminţie au auzit glasul acela şi au zis: "Ce este această strigare mare în tabăra jidovească?" Şi s-au înştiinţat de venirea chivotului Legii în tabăra lui Israel. Deci, atunci s-au temut şi au zis: "Zeii au venit la dânşii în cetate, ca să oştească contra noastră; amar nouă, cine ne va scoate pe noi din mâinile lor, căci aceia au bătut Egiptul cu toate rănile? Dar să ne întărim, bărbaţi filisteni, ca să ne luptăm vitejeşte cu iudeii, astfel ca să nu ne robim lor, precum ne-au robit ei nouă".

Astfel, filistenii, îmbărbătându-se cu cuvinte unul pe altul, s-au înarmat cu tărie. Şi s-a făcut război şi tăiere mare de amândouă părţile. Deci, în loc ca filistenii să fie biruiţi, ei au biruit pe iudei. Pentru că Dumnezeu, fiind mâniat, n-a ajutat nici sfintele cele aduse în tabără, căci unde ajunge mânia cea dreaptă a lui Dumnezeu, acolo nu cruţă nici sfinţenia. Filistenii au biruit pe israeliteni şi au ucis oastea lor ca la 30.000. Ei au luat chivotul Legii şi l-au dus în robie, omorând pe amândoi fiii lui Eli, care erau lângă chivot; şi aşa au căzut amândoi de ascuţişul sabiei, după cuvântul Domnului. Astfel Dumnezeu îi dă la pedeapsă pe cei de sub stăpânire, pentru păcatele celor mai mari şi pentru faptele cele necurate ale slujitorilor altarului, lăsând sfintele altare spre stăpânirea mâinilor păgâneşti şi bisericile lor în pustiire. Fiii lui Eli, care erau preoţi în locul tatălui lor cel îmbătrânit, judecători şi îndreptători a tot Israelul, aceia au mâniat pe Dumnezeu prin fărădelegile lor şi tot Israelul a suferit printr-înşii pedeapsa de la Dumnezeu. Din pricina lor chivotul Domnului a fost dat în mâinile cele necurate ale celor de altă seminţie.

Astfel fiind biruită tabăra lui Israel, un bărbat din seminţia lui Veniamin, cu numele Iemeneiu, fugind de la război, a venit în Silom, având hainele rupte şi ţărână pe capul lui. Acela spunea prin cetate de uciderea taberelor, şi toată cetatea a strigat cu glas de plângere. Iar Eli şedea pe scaunul său lângă uşile bisericii Domnului, şi inima lui era în spaimă mare pentru chivotul lui Dumnezeu. Deci, auzind glasul strigării poporului, a zis către cei ce erau înaintea lui: Ce este această strigare? Şi a venit la Eli omul acela, care era din tabără, şi i-a zis: "Eu am scăpat astăzi de la război". Eli i-a zis: *"Ce s-a făcut acolo, fiule?"* El a zis: "Bărbaţii lui Israel sunt biruiţi de cei de altă seminţie, şi au fugit din faţa lor. Luptă mare s-a făcut între popoare, încât amândoi fiii tăi au murit, iar Chivotul Legii este luat de biruitori".

Eli, când a auzit de luarea chivotului lui Dumnezeu, îndată a căzut pe spate de pe scaun, i s-a sfărâmat spatele şi a murit; căci era un om bătrân şi greoi, având 98 de ani. Apoi cei de altă seminţie, după biruirea oştirii lui Israel, luând chivotul lui Dumnezeu, l-au dus în cetatea lor; iar Azot dănţuia şi se lăuda că au robit pe Dumnezeul lui Israel. Ei l-au dus pe el în capiştea zeului lor, Dagon, şi l-au pus

împreună cu idolul lor; iar a doua zi, intrând în capiştea lui Dagon, au găsit pe zeul Dagon căzut la pământ şi zăcând cu faţa în jos înaintea chivotului lui Dumnezeu. Deci, ridicându-l de la pământ, l-au pus la locul său; dar dimineaţa iarăşi sculându-se, au intrat în capişte şi au găsit pe Dagon, nu numai căzut înaintea chivotului lui Dumnezeu, dar şi sfărâmat. Capul şi amândouă gleznele picioarelor lui erau luate fiecare deosebit şi aruncate în prag, iar amândouă palmele mâinilor lui zăceau lângă uşă; astfel că numai trupul lui Dagon rămăsese.

Dar nu numai pe Dagon, zeul filistenilor, l-a pedepsit puterea lui Dumnezeu, care era chivotul, ci şi pe toţi filistenii şi pământul lor, căci i-a lovit pe ei, de la mic până la mare, cu neobişnuite boli şi cu bube pline de puroi şi din această pricină mureau mulţi, iar cei ce erau vii, pătimind de rănile cele cumplite, scoteau ţipete de durere, încât glasul strigării lor se suia până la ceruri. Încă şi pământul se umpluse de şoareci care mâncau toate, şi din această pricină se împuţise de mulţimea şoarecilor. Filistenii, cunoscând că Dumnezeul lui Israel îi pedepseşte pentru chivotul Său luat în robie, l-au trimis pe el iarăşi la israeliteni însoţit cu daruri de aur. Despre aceasta se scrie pe larg în cele dintâi cărţi ale împăraţilor. Noi însă să ne întoarcem la povestirea care ne stă înainte, despre Sfântul prooroc Samuil.

După războiul acela şi după moartea preotului şi judecătorului lui Israel, Eli şi a fiilor lui, israelitenii au fost 20 de ani sub jugul robiei filistenilor, stăpâniţi de vrăjmaşii săi şi dându-le lor dajdie. După 20 de ani, Dumnezeu, văzând primejdia poporului Său cel strâmtorat de filisteni, S-a milostivit spre dânşii şi a voit să-i izbăvească pe ei din mâinile vrăjmaşilor lor; deci, a ridicat mai întâi între ei pe propovăduitorul pocăinţei, pe acest credincios rob şi preot al său, pe proorocul Samuil; pentru că în alt chip nu voia Domnul să miluiască pe poporul Său, fără numai prin pocăinţă.

Sfântul Samuil propovăduia la toate seminţiile lui Israel, zicând: "Dacă vă întoarceţi cu toată inima către Domnul, lepădaţi zeii cei străini din mijlocul şi din dumbrăvile voastre şi gătiţi-vă inimile spre El, slujindu-I Lui singur, căci El vă va izbăvi din mâinile celor de altă seminţie". Popoarele au ascultat şi au crezut cuvintele lui Samuil, căci cuvintele lui erau nemincinoase. Atunci fiii lui Israel au lepădat zeii cei străini ai lui Baal şi dumbrăvile lui Astarot, şi au început a sluji Domnului. ***Ei aveau pe Sfântul Samuil ca prooroc, preot, judecător şi îndreptător.*** Sfântul Samuil a poruncit ca să se adune la dânsul - în cetatea Masifat - toţi israelitenii, la un munte înalt, ca acolo să facă pocăinţă şi sobornicească rugăciune către Dumnezeu. Adunându-se popoarele lui Israel la Samuil, proorocul lui Dumnezeu, şi rugându-se, posteau şi-şi mărturiseau păcatele, zicând: "Am

greşit înaintea Domnului". Iar Sfântul Samuil, ca un preot, aducea jertfă lui Dumnezeu pentru iertarea păcatelor lor.

Atunci filistenii, cei de altă seminţie, auzind de adunarea poporului lui Israel şi socotind că el se găteşte de război împotriva lor, au năvălit fără de veste asupra lui înarmaţi în putere, vrând să-i piardă desăvârşit. Auzind fiii lui Israel că vrăjmaşii sunt aproape, s-au temut şi au zis către Samuil proorocul lui Dumnezeu: "Nu tăcea, ci roagă-te către Domnul Dumnezeul nostru, ca să ne izbăvească din mâinile celor de altă seminţie".

Iar Sfântul Samuil îi întărea pe ei, ca să nu fie fricoşi, ci să se roage Domnului şi să nădăjduiască spre El. El se ruga şi singur pentru ei, înălţând arderi de tot, iar Domnul l-a ascultat pe el. Samuil încă nu isprăvise jertfa şi cei de altă seminţie se apropiaseră de ei. Dar Dumnezeu a tunat tare în ziua aceea, asupra celor de altă seminţie, dând asupra lor tunete şi fulgere înfricoşătoare, încât ei, tulburându-se de frică, au căzut înaintea israelitenilor.

Ieşind bărbaţii israeliteni din cetatea Masifat, au gonit pe vrăjmaşii lor şi i-au bătut, fugărindu-i până în valea Betfor. Israelitenii au bătut pe filisteni cu ajutorul lui Dumnezeu, pentru rugăciunile Sfântului Samuil, plăcutul Lui şi pentru pocăinţa lor. Astfel a smerit Domnul pe cei de altă seminţie înaintea poporului Său, iar ei n-au mai îndrăznit să meargă în hotarele lui Israel în toate zilele lui Samuil, şi cetăţile ce le luaseră de la israeliteni le-a întors înapoi.

Deci, pacea poporului lui Dumnezeu era în toate zilele judecăţii şi stăpânirii Sfântului Samuil, căci povăţuia bine pe toţi israelitenii. ***El cerceta cetăţile şi îndrepta pe cei ce aveau trebuinţă de îndreptare, judecând drept şi fără de plată, pentru că de la nimeni nu primea daruri nici nu judeca, căutând la faţă. Întoarcerea lui era la Armatem unde s-a născut, că acolo era casa lui. Acolo judeca el pe Israel, şi tot acolo a zidit altar Domnului.***

Sfântul Samuil, judecând pe Israel mulţi ani, a îmbătrânit şi a pus în locul său pe doi fii ai săi, Ioil şi Avia, ca să fie judecătorii popoarelor. Dar ei n-au voit să umble în căile lui, ci s-au abătut în urma lăcomiei şi au început a lua daruri de la cei ce căutau judecăţi - judecând cu plată - şi astfel făceau judecăţi nedrepte.

Deci, bărbaţii lui Israel au mers la Sfântul Samuil şi i-au zis: "Iată, tu ai îmbătrânit, iar fiii tăi nu umblă pe calea ta; deci să pui împărat peste noi, ca să ne judece şi să ne îndrepteze, precum au şi celelalte neamuri împăraţii lor". Aceste cuvinte n-au fost plăcute înaintea lui Samuil, pentru că nu cereau să-şi pedepsească fiii sau să-i

îndepărteze de la judecători, lucru care era gata să-l facă, ci cereau să le pună împărat. Deci, poporul stătea asupra-i, zicându-i: "Dă-ne împărat, ca să ne judece."

Atunci Samuil s-a rugat către Domnul, iar Domnul a zis: ***"Ascultă glasul popoarelor acestea şi fă precum cer, că nu te-au defăimat pe tine, ci pe Mine, ca să nu împărăţesc peste ei. Spune-le însă stăpânirea împăratului care va împărăţi peste dânsele".***

Samuil a grăit către popoare: "O, bărbaţi ai lui Israel, să ştiţi că va stăpâni peste voi împăratul pe care îl cereţi. El va lua pe fiii voştri şi îi va face slujitorii lui. Îi va îmbrăca în arme, pe cai îi va pune şi le va porunci să alerge înaintea caretelor sale. Îi va pune polcovnici şi sutaşi, şi încă îi va robi pentru mine. Îi va face să are ţarinilor sale, secerători secerişurilor sale, culegători viilor sale, şi lucrători la toate lucrurile plăcute lui. Fetele voastre le va lua la fierberile de mirosuri, la bucătării şi la pitării. Satele, viile, măslinişurile şi toate bunătăţile le va lua şi le va da slugilor sale; iar seminţele, viile şi ţarinile ce vă vor rămâne vouă le va zeciui, adică şi din acelea să-i daţi a zecea parte. Asemenea şi slugile şi dobitoacele voastre cele mai bune le va lua de la voi pentru el, şi voi veţi fi robii lui, şi veţi striga îngreuiaţi în zilele acelui împărat, dar Domnul nu vă va auzi, pentru că singuri aţi cerut împărat".

Astfel grăindu-le Sfântul Samuil, popoarele nu au voit să asculte cuvintele lui, ci strigau către dânsul: "Vrem împărat, ca să fim şi noi cum sunt celelalte neamuri, adică împărat care să ne judece pe noi şi să ne ducă la război împotriva vrăjmaşilor".

Sfântul Samuil le-a poruncit să se ducă fiecare la locul lui, până ce Dumnezeu le va arăta un bărbat vrednic de împărăţie.

În seminţia lui Veniamin, în cetatea ce se numea Gava, era un om anume Chiş şi acela avea un fiu pe care îl chema Saul, frumos la mărimea statului şi bun. Nu era altul între fiii lui Israel mai bun decât el. Chiş pierduse asinii şi a trimis pe Saul, fiul său, cu o slugă, să-i caute. Căutându-i şi străbătând pretutindeni, nu-i găseau, apoi s-au apropiat de muntele Sifa, unde era cetatea şi casa Sfântului Samuil.

Saul a zis către sluga sa: "Să ne întoarcem la tatăl meu, că mi se pare că se întristează mai mult de noi decât de asini."

Sluga i-a zis: "Iată, aici în cetate este omul lui Dumnezeu, cel mai înainte-văzător, care spune celor ce se duc la dânsul, cele ce au să fie; deci să mergem la dânsul, poate ne va spune unde vom putea afla asinii.“

Ei s-au dus la omul lui Dumnezeu. Însă Domnul spusese mai înainte Sfântului Samuil toate despre Saul şi i-a poruncit, ca pe acela să-l ungă împărat al lui Israel.

Sfântul Samuil, văzând pe Saul, fiul lui Chiş, l-a primit cu dragoste, şi i-a zis să nu se mâhnească pentru asini, că s-au aflat. Deci, l-a odihnit la el în ziua şi noaptea aceea. A doua zi, liberându-l, a luat un vas cu untdelemn şi l-a turnat pe capul lui Saul, apoi l-a sărutat şi i-a zis: ***"Uite, Domnul te-a uns pe tine pentru împărăţia popoarelor Sale din Israel şi vei împărăţi peste popoarele Domnului şi le vei mântui din mâinile vrăjmaşilor lor dimprejur."***

Această ungere s-a făcut în taină, ca o proorocie a împărăţiei lui Saul ce avea să fie. Sfântul Samuil a spus lui Saul cel uns toate cele ce aveau să i se întâmple în cale, zicându-i: ***“Acest semn să-ţi fie, că Domnul te-a uns împărat; că, plecând astăzi de la mine, vei vedea doi bărbaţi lângă mormântul Rahilei, în hotarele lui Veniamin în Silom, care îţi vor zice: S-au aflat asinii pe care îi căutaţi şi tatăl tău a lepădat grija pentru asini, iar acum se îngrijeşte foarte mult de voi! Apoi, când vei pleca de la acei doi bărbaţi şi vei merge la dumbrava Taborului, vei afla acolo trei bărbaţi suindu-se la Dumnezeu în Vetim cu aducere de jertfe, unul aducând trei capre, altul, trei saci de pâine, iar al treilea, un butoi cu vin. Aceia ţi se vor închina şi-ţi vor da două pâini. Apoi te vei sui în muntele Domnului şi vei întâmpina ceata proorocilor. Acolo se va pogorî peste tine Duhul Domnului şi vei prooroci cu dânşii. Aceste semne când le vei vedea împlinindu-se, după cuvântul meu, să ştii că Dumnezeu este cu tine!"***

Saul plecând de la Sfântul Samuil, toate i s-au întâmplat aşa precum i le spusese proorocul.

După aceasta, Sfântul Samuil a poruncit tuturor popoarelor să se adune la Domnul în cetatea Masafit. Deci, ducându-se şi el acolo, a zis către fiii lui Israel: "Aşa grăieşte Domnul Dumnezeul lui Israel: Eu sunt Cel ce am scos pe părinţii voştri din pământul Egiptului. Eu sunt Acela care v-am scos din mâinile lui Faraon şi de la toţi împăraţii care vă mâhneau; iar voi M-aţi defăimat astăzi pe Mine, Dumnezeul vostru, Cel ce v-am mântuit de toate răutăţile şi ziceţi că vă trebuie împărat, ca să domnească peste voi; deci, să fie după dorinţa voastră".

Samuil, zicând acestea, a pus înaintea Domnului toate seminţiile lui Israel, după steagurile lor şi a început a arunca sorţi, din care seminţie să le aleagă împărat; şi a căzut sorţul pe seminţia lui Veniamin. Apoi a aruncat iar sorţi din seminţia lui, care să fie din bărbaţii cei vestiţi, şi a căzut sorţul pe Saul, fiul lui Chiş. Ei îl căutau pe Saul prin mijlocul lor dar nu l-au aflat, pentru că se ascunsese într-o casă, făcându-se nevrednic de o cinste înaltă ca aceea, şi fugea de dânsa. Dar Domnul l-a făcut arătat şi popoarele, alergând împreună cu Samuil, l-au luat de acolo şi, aducându-l, l-au pus în mijlocul soborului şi le era la statură mai înalt decât toate popoarele.

Samuil a zis către popor: "Vedeţi pe cine a ales Domnul, că nici unul din voi nu este ca el".

Toate popoarele s-au bucurat şi au strigat: "Să trăiască împăratul nostru!"

Atunci Samuil a pus înaintea popoarelor legi împărăteşti, a scris o carte din acele legi şi a pus-o înaintea Domnului. Dar nu s-a întărit atunci desăvârşit împărăţia lui Saul, fiindcă erau unii care cârteau şi nu se învoiau. Atunci Samuil a eliberat toate popoarele, ducându-se fiecare la locul său. Apoi s-a dus şi Saul la casa sa, în cetatea care se numea Gava, şi s-au dus cu dânsul şi fiii celor puternici, ale căror inimi le plecase Domnul spre Saul. Iar fiii celor potrivnici au zis: "Oare acesta ne va izbăvi din mâinile vrăjmaşilor noştri?" Şi îl necinsteau pe el, neaducându-i daruri, dar Saul se făcea că nu aude ocările lor.

După o lună, Naas, împăratul amonitenilor, a venit cu putere mare asupra cetăţii care se numea Iavis a Galaadiei, cea din ţinutul lui Manase, şi a tăbărât asupra ei cu tărie. Cetăţenii cei înconjuraţi, văzând puterea cea mare a lui Naas, i-au zis: "Să ne pui aşezământ şi noi îţi vom sluji ţie".

Naas le-a răspuns: "Aşezământul pe care îl voi pune este acesta, că voi scoate fiecăruia din voi ochiul cel drept şi voi pune ocara asupra lui Israel".

Atunci cetăţenii au trimis la Saul, rugându-l să le ajute şi să-i scape din înconjurarea aceea. Saul a trimis îndată în toate hotarele lui Israel, şi adunând degrabă oaste multă şi luând cu dânsul şi pe Sfântul Prooroc Samuil, s-a dus fără de veste asupra lui Naas, împăratul amonitenilor. El a năpădit asupra lui foarte de dimineaţă, a biruit oastea lui şi a izgonit-o, omorând chiar şi pe împărat.

Atunci popoarele lui Israel au zis către proorocul lui Samuil: "Cine este cel ce zicea să nu împărăţească Saul peste noi? Daţi-ni-i nouă pe aceia ca să-i ucidem".

Saul a zis: "Să nu moară nici unul pentru mine în ziua de acum, că Domnul a făcut astăzi mântuirea lui Israel".

Sfântul Samuil a grăit către popoare: "Veniţi să mergem în Galgal, să înnoim acolo împărăţia!"

Toate popoarele s-au dus acolo şi Samuil la arătare a uns pe Saul la împărăţie înaintea Domnului. Şi au jertfit acolo înaintea Domnului jertfele cele de pace, veselindu-se Saul foarte mult şi împreună cu dânsul toţi bărbaţii lui Israel.

Popoarele veselindu-se pentru împăratul lor cel pus din nou, cu care câştigaseră biruinţă asupra amonitenilor, Sfântul Samuil a zis către dânşii: ***"Am ascultat glasul vostru pentru toate câte m-aţi rugat şi v-am pus împărat, acum împăratul merge înaintea voastră, iar eu am îmbătrânit mergând cu voi din tinereţile mele până în ziua de astăzi; de aceea, să-mi spuneţi acum înaintea lui Dumnezeu şi înaintea unsului meu, împăratul vostru: "Am luat eu de la cineva din voi vreun viţel, vreun asin sau altceva? V-am făcut eu vreo strâmbătate sau silă, sau am luat din mâinile cuiva plată sau oricare dar? Spuneţi dacă am făcut ceva din acestea şi vă voi întoarce".***

Popoarele au zis către dânsul: "Nu ne-ai făcut strâmbătate în nimic, nici ne-ai silit, nici ne-ai jefuit, nici plată n-ai luat de la noi, nici oarecare daruri".

Samuil a zis către dânşii: "Martor este Domnul în această zi şi unsul Lui, împăratul vostru, că n-aţi avut pricini asupra mea, pentru care v-ar fi trebuit împărat, deoarece singur Domnul era împăratul vostru şi vă povăţuia prin diferiţi judecători, scăpându-vă din mâinile vrăjmaşilor voştri. Dar ca să înţelegeţi că răutatea voastră este mare înaintea Domnului, fiindcă aţi cerut împărat, iată, acum veţi vedea semnul".

Zicând aceasta a început a se ruga Domnului. Ziua era senin şi uscat - vreme de seceriş - dar deodată au început tunete mari, fulgere înfricoşate şi din nori vărsând ploaie puternică, încât s-au temut toate popoarele de Domnul şi de Samuil.

Atunci ei au zis către Samuil: "Roagă-te Dumnezeului Tău pentru robii tăi, ca să nu murim, pentru că vedem că am adus această răutate pentru păcatele noastre, cerând împărat".

Şi a zis Sfântul Samuil către ei: ***"Nu vă temeţi, că Domnul nu va părăsi poporul Său. De acum fiţi lângă împăratul vostru şi slujiţi Domnului cu toată inima***

voastră, şi voi cu împăratul să faceţi voia Lui, iar eu nu voi înceta a mă ruga Domnului pentru voi, numai să vă temeţi de Dânsul. Să-i slujiţi în adevăr, ştiind toate minunile şi facerile de bine ce v-a făcut vouă; iar dacă veţi încerca a face rele, atunci veţi pieri împreună cu împăratul vostru".

Astfel zicând Sfântul Samuil către popoare, a lăsat puterea judecătoriei şi lua aminte numai la aducerea jertfei.

Împărăţind Saul în Israel, a început după o vreme a se îndărătnici şi a mânia pe Dumnezeu. El a îndrăznit după o vreme a se atinge de rânduiala preoţească, ca să aducă jertfe lui Dumnezeu fără Samuil, preotul Lui. S-a arătat şi neascultător poruncii Domnului, când i s-a poruncit prin gura proorocului Său Samuil să meargă şi să piardă poporul lui Amalic, pentru o răutate veche a lor; că, mergând popoarele în Egipt, la pământul făgăduit, le-au făcut mare împiedicare pe cale. Deci, i-a poruncit: "Să nu cruţi pe nimeni din ei, de la parte bărbătească la parte femeiască, de la tineri până la cei ce sug piept, de la capre până la oi şi de la cămile până la asini".

Adunând împăratul Saul oaste multă, a mers asupra ţării lui Amalec, biruind puterea acelora; deci, robindu-le ţara, au ucis cu sabia tot poporul lui Amalec, pe bătrâni şi pe tineri, pe femei şi pe bărbaţi, cruţând numai pe împărat. Saul şi poporul lui au luat pentru ei ce a fost mai bun din turmele lor, iar cele proaste şi defăimate le-au prăpădit. Asemenea şi toate bunătăţile lor le-au jefuit pentru ei, nepăzind porunca Domnului, ca să nu cruţe nimic, nici să ia pentru ei, ci toate să le dea pierzării. Apoi a fost cuvântul Domnului către proorocul Samuil, zicând: ***"M-am căit că am pus pe Saul la împărăţie, deoarece s-a întors de la Mine şi cuvintele Mele nu le-a păzit". Samuil s-a mâhnit pentru Saul şi a strigat către Domnul, rugându-se toată noaptea pentru dânsul.***

Samuil, sculându-se de dimineaţă, a mers întru întâmpinarea israelitenilor care se întorceau de la război, şi a aflat pe Saul în Galgal singur, înălţând Domnului ardere de tot. Văzând împăratul pe Sfântul Samuil, i-a zis: "Binecuvântat eşti tu Domnului, că am făcut toate câte mi-a grăit prin tine".

Sfântul i-a zis: ***"Ce este glasul turmelor acestea în urechile mele şi glasul dobitoacelor pe care îl aud?"***

Împăratul a zis: "Le-am adus din Amalec, că cele ce erau bune le-au cruţat popoarele şi le-au adunat; iar cele ce erau mai proaste le-am ucis".

Sfântul Samuil i-a zis: "Pentru ce n-ai ascultat glasul Domnului în toate câte ţi-a grăit, şi te-ai pornit spre câştiguri, şi ai făcut vicleşug înaintea Domnului?"

Şi Saul a zis către Samuil: "Am ascultat glasul Domnului şi am făcut precum mi-a poruncit. Am dezrădăcinat pe Amalec, iar pe Agag, împăratul lor l-am prins şi l-am adus viu. Popoarele au luat dobândă din turmele cele bune, oi au luat şi bivoli spre arderea cea de tot şi spre jertfa lui Dumnezeu".

Deci Sfântul Samuil a zis către Saul: "Oare sunt plăcute lui Dumnezeu arderile de tot şi jertfele voastre? Nu era oare mai bine să ascultaţi porunca Lui? Ascultarea este mai bine primită Lui decât toate jertfele şi grăsimile cele de vaci. Precum este păcat de vrăjitorie, tot aşa este păcat şi de împotrivirea la porunca Domnului; precum este păcat închinarea la idoli, tot aşa este păcat a călca poruncile Lui. Dar, deoarece tu ai defăimat cuvântul Domnului, apoi să ştii că te va defăima şi pe tine Domnul, şi casa ta nu va împărăţi întru Israel".

Saul a zis: "Am greşit de am călcat cuvântul Lui şi cuvintele tale, pentru că m-am temut de popoare şi am ascultat glasul lor. Mă rog ţie, îndur greşeala mea şi te întoarce cu mine la jertfă, ca să mă închin lui Dumnezeu înaintea ochilor tăi".

Iar Sfântul Samuil şi-a întors faţa, vrând să plece de la el, dar Saul l-a apucat de marginea hainei şi a rupt-o, trăgând la sine pe omul lui Dumnezeu.

Deci, i-a zis Sfântul Samuil: "Domnul a luat astăzi împărăţia lui Israel din mâna ta şi o va da aproapelui tău, cel mai bun decât tine".

Şi a zis Saul către Sfântul Samuil: "Am greşit Domnului, dar nu mă ruşina înaintea bătrânilor lui Israel şi înaintea poporului meu; deci, întoarce-te cu mine, ca să mă închin Domnului Dumnezeului tău".

Sfântul Samuil s-a întors cu Saul şi s-au închinat. Apoi el a zis către Saul: "***Să-mi aduci aici pe Agag, împăratul lui Amalec".***

Agag a venit la dânsul tremurând şi zicând: "O, cât de amară este moartea!"

Sfântul Samuil a zis către Agag: "Precum sabia ta a făcut fără de fii pe femei, tot astfel va rămâne şi maica ta fără de fii". Atunci Sfântul Samuil a înjunghiat pe Agag înaintea Domnului în Galgal, nu chinuindu-l, ci împlinind porunca Domnului. După aceea, Samuil s-a dus în Armatem şi Saul s-a dus la casa sa în

Gava. Şi n-a mai văzut Sfântul Samuil pe împăratul Saul până în ziua morţii sale, ci plângea de pierzarea lui, fiindu-i jale.

După câtva timp, Domnul a zis către Samuil: ***"Până când plângi tu pe Saul, pe care eu l-am lepădat, ca să nu împărăţească în Israel? Umple cornul tău de untdelemn şi mergi în Betleem la Iesei, că între fiii lui i-am aflat vrednic de împărăţie".***

Şi a zis Sfântul Samuil: "Cum voi merge? Că dacă mă va auzi Saul şi mă va ucide?"

Domnul i-a zis: ***"Ia o junică şi, ducând-o acolo, vei zice: Am venit să aduc jertfă Domnului; şi vei chema la jertfă pe Iesei şi pe fiii lui. Eu îţi voi arăta cele ce vei face şi-mi vei unge pe acela ce-ţi voi zice".***

Deci, Sfântul Samuil a făcut după cuvântul Domnului, a mers în Betleem şi cei mai bătrâni s-au înspăimântat de venirea lui şi au ieşit în întâmpinarea lui şi i-au zis: "O, înainte văzătorule, cu pace este intrarea ta?"

Şi a zis sfântul: "Pace! Am venit să aduc jertfă Domnului; deci, sfinţiţi-vă prin înfrânare şi prin rugăciune şi să veniţi la mine ca să fac jertfa".

După săvârşirea jertfei, Sfântul Samuil, mergând la casa lui Iesei, i-a poruncit să aducă la dânsul pe fiii săi unul câte unul. Deci, Iesei a adus la prooroc pe Eliav, cel mai mare fiu al său şi, rugându-se, proorocul a întrebat pe Domnul dacă acesta este cel înainte ales de dânsul la împărăţie. Deci, Domnul a zis lui Samuil: ***"Nu căuta în faţa lui, nici la mărimea statului lui, căci l-am lepădat pe el; pentru că eu nu judec căutând în faţă, omul caută la faţă, iar Dumnezeu caută la inimă".*** Apoi Iesei a chemat pe Aminadav şi l-a pus pe el înaintea feţei lui Samuil, care a zis: ***"Nici pe acesta nu l-a ales Domnul".*** Deci, Iesei a adus pe cei şapte fii ai săi înaintea lui Samuil, care a zis către dânsul: ***"N-a ales Domnul dintre aceştia".***

Apoi Samuil iarăşi a zis către Iesei: ***"Nu mai ai alţi fii?"*** Iesei a zis: "Mai am încă unul, dar acesta paşte oile la iarbă". Samuil a zis către Iesei: ***"Trimite şi adu-l aici pe el, că noi vom şedea până ce va veni el aici".*** Apoi Iesei, trimiţând, a adus pe David. Acesta era rumen şi frumos la ochi şi la faţă.

Deci, a zis Domnul către Samuil: ***"Scoală-te şi-l unge pe el, că acesta este".*** Deci, Samuil a luat cornul cu untdelemn şi l-a uns împărat în mijlocul fraţilor lui; iar duhul Domnului din acea zi a trecut peste David.

Samuil, sculându-se, s-a dus în Armatem în casa sa, unde sfârşindu-se zilele bătrâneţilor sale, a adormit cu somn de moarte. Adunându-se tot Israelul, l-a plâns pe el şi l-a îngropat acolo, în casa cea din Armatem.

Pe Sfântul prooroc Samuil l-a fericit cu laude Isus Sirah, zicând: "Samuil, proorocul cel iubit al Domnului, a ridicat împărăţia şi a uns pe Saul şi pe David peste poporul Lui".

Domnul a judecat adunarea şi a cercetat cu legea pe Iacov prin rugăciunile lui şi a fost cunoscut întru credinţa sa că este prooroc. El a chemat pe Domnul cel puternic, când îl împresurau vrăjmaşii, iar Domnul a turnat din cer, şi cu zgomot mare a fost auzit glasul lui. El a pierdut pe stăpânitorii Tirului şi pe toţi boierii filistenilor.

Mai înainte de sfârşitul său, Samuil s-a mărturisit înaintea Domnului şi a unsului Lui, că din averi şi până la încălţăminte n-a luat de la nimeni ceva. Lui nu i-a făcut ocară nici un om. După adormirea sa a proorocit şi a arătat împăratului Saul sfârşitul lui. Apoi a înălţat din pământ glasul său din proorocie, pentru ca să piardă fărădelegile popoarelor.

Iar noi, păcătoşii, nădăjduindu-ne că, prin rugăciunile acestui sfânt plăcut al lui Dumnezeu, să câştigăm iertare de păcate şi mântuire, slăvim pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh, pe un Dumnezeu în Treime, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Nota - Cum Sfântul prooroc Samuil după adormirea sa a spus împăratului Saul moartea, caută despre aceasta în cartea împăraţilor, în cap. 28 şi în 11 zile ale lunii martie. Caută la pătimirea Sfântului mucenic Pione, iar pe urmă istoria pătimirii lui.

(Vieţile Sfinţilor - Viaţa Sfântului prooroc Samuil)